

Mødet den 14. Oktober 1918.

Hr. Professor, Dr. med. **Holger Mygind** holdt Foredrag om Vesuvs Udbrud 79 e. Chr. og ledsagede det med Lysbilleder.

Mødet den 16. December 1918.

Hr. **Victor Madsen** holdt et af Lysbilleder illustreret Foredrag om Tertiæret ved Mariager Fjord (se D. G. U. IV. R. Bd. 1. Nr. 9).

Mødet den 31. Januar 1919.

Hr. **V. Nordmann** refererede **OSCAR MONTELIUS**: De mandelformige flintverktøgens alder (Antikvarisk tidskrift. Del 20. Stockholm 1918) og ledsagede sit Referat med Lysbilleder efter en Del af det nævnte Arbejdes Figurer.

Han knyttede dertil bl. a. følgende Bemærkninger: Da Tal. ikke var Arkæolog af Fag, skulde han afholde sig fra en nøjere Vurdering af det nævnte Arbejdes arkæologiske Side, men han maatte dog sige, at efter hans Skøn var der meget, der talte for, at **MONTELIUS** havde Ret i sin Opfattelse af, at disse mandelformede, groft tildannede, kun langs Kanterne finere tilhugne Redskaber, som er fundne ret hyppigt i Danmark og Skaane, men bliver sjældnere op langs den svenske og norske Vestkyst til Romsdals Amt, er virkelige, fuldt færdige Arbejder og ikke — saaledes som det bl. a. fremhæves af danske Arkæologer — kun raat tildannede Forarbejder til Redskaber af Yngre Stenalders Typer. Navnlig forekom det af **MONTELIUS** fremhævede Stykke fra Rørvik i Nærheden af Aalesund Tal. overbevisende. Det nævnte mandelformede Stykke har nemlig i Nærheden af Randen et naturligt Hul gennem Flintmassen, og der havde ikke været nogen Mening i at tilhugge det udenfor Hullet siddende Stykke af »Æggen« saa fuldkomment, som Tilfældet er, hvis det havde været Hensigten yderligere at tilhugge Redskabet og derved gøre det smallere.

Derimod kunde Tal. absolut ikke være enig med **MONTELIUS**, naar han vil henføre disse Redskaber til den næstsidste palæolithiske Kulturperiode, Solutré-Perioden, om hvilken **MONTELIUS** mener, at den efter »geologernas och fornforskernas gemensamma forskningar« tilhører den »senkvartära tiden« (o: Tiden efter sidste Istid). Dette er nu for det første ganske urigtigt, eftersom Solutré-Perioden indtager vidt forskellige Pladser i de forskellige Forskeres Skemaer og Systemer. Saaledes henføres Solutré-Perioden af **HOERNES** (1903) til 2den Interglacialtid (Mindel—Riss Int.), af **RUTOT** (1908), **PENCK** (1908) og **WIEGERS** (1912) til sidste (4de) Istid, Würm-Tiden, og af **BOULE** (1908), **R. R. SCHMIDT** (1912) og **H.**

OBERMAIER (1912) til den senglaciale Tid¹⁾. Men selv om vi nu vilde antage, at de tre sidstnævnte Forskere har Ret, saa er det alligevel et stort Spørgsmaal, om vi kan vente at finde Redskaber her i Norden selv fra en saa sen Solutré-Periode. Den ældste, sikkert bestemte Kultur, vi kender herfra, er Mullerup- (Maglemose-) Kulturen, som tilhører Ancylustiden og sidestilles med Acylien, den ældste neolithiske Kultur. Af Redskaber, der er ældre end Mullerup-Kulturen, kendes fra Danmark Pilespidserne fra Vig i Odsherred, Pile- eller Spydspidsen fra Nørre Lyngby og de ved Røjbjerg Klint og i Odense Kanal fundne Øxeskafter af Rensdyrtak. Hvis noget af disse Redskaber skulde tilhøre Madeleine-Perioden, der jo er en Kultur, udviklet under kølige Klimatforhold, og medens Rensdyret endnu havde stor Udbredelse i Mellemeuropa, maatte det vel — som SARAUW allerede har gjort opmærksom paa i 1903 — netop være de ovennævnte Øxeskafter af Rensdyrtak. Der kan overhovedet ikke være Tale om nogen Madeleine-Periode i Danmark senere end Begyndelsen af den postglaciale Skovtid, da Rensdyret uddør paa dette Tidspunkt²⁾, og da var Madeleine-Perioden sikkert forlængst forbi i Mellemeuropa. Da Solutré-Perioden gaar forud for Madeleine-Perioden, kan den altsaa senest falde i vor senglaciale Tundratid; men Fundforholdene for de mandelformede Flintredskaber giver ingen Støtte for en saadan Antagelse, der ogsaa af andre Grunde er højst usandsynlig.

Under den paafølgende Diskussion hævdede Hr. Dr. phil. C. Nordman, Inspektør ved Nationalmuseet, de danske Arkæologers Antagelse af, at disse mandelformede Værktøj ikke var fuldtfærdige Redskaber, men kun Forarbejder til Yngre Stenalderens Redskaber. Derimod var han fuldtud enig med Tal. i, at man ikke kunde antage en Solutré-Periode i Skandinavien.

Derefter afholdtes.

Ordinær Generalforsamling.

Paa Forslag af Formanden valgtes Hr. C. Hammer til Dirigent. Efter at denne havde erklæret Generalforsamlingen for lovligt indvarslet, aflagde Form., Hr. A. Clément, Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar, hvorefter Kassereren, Hr. C. Malling, fremlagde Regnskabet, som godkendtes. Frøken Sophie Peter-

¹⁾ Se bl. a.: W. L. H. DUCKWORTH, 1912: Prehistoric Man. The Cambridge Manuals of Science and Literature. Cambridge.

FRITZ WIEGERS, 1912: Die geologischen Grundlagen für die Chronologie des Diluvialmenschen. Zeitschr. d. Deutsche geolog. Gesellsch. Bd. 64. Monatsberichte, S. 578—606.

HUGO OBERMAIER, 1912: Der Mensch der Vorzeit. Berlin—München—Wien. Side 332.

²⁾ De Spyd- og Harpunspidser af Elsdyr- og andre Hjorteknogler, som er fundne her i Landet og som MONTELIUS (l. e. S. 51) formoder skulde ilhøre Madeleine-Perioden, henføres sikkert med Rette af Arkæologerne til Mullerup-Kulturen.